

[Indenrigsministeren.]

ministeriet tilladt sig at henlede Københavns Magistrats Opmærksomhed herpaa. Det er sandt, som det ærede Medlem Hr. Rager gav Udtryk for, at København er et frodigt og velstaaende Bysamfund med en sund Økonomi, som ikke har Grund til at gaa med Tiggerstaven til sine Laangivere, men der er heller ingen Grund til at skjule, at denne Tilstand kun kan opretholdes ved et fast og forsigtigt Styre. Med de ekstraordinære Forhold, Krigen har medført, staaer Københavns Kommunestyre i den kommende Tid over for meget store og vanskelige Opgaver, men ved de Samtaler, jeg har haft med Københavns Overborgmester, har jeg faaet det Indtryk, at Overborgmesteren i fuldt Omfang er sig det store Ansvar bevidst, der hviler paa hans og det øvrige Bystyres Skuldre.

I øvrigt fremsatte det ærede Medlem Hr. Bindslev en Bemærkning, der maaske kunde være Grund til at dvæle lidt ved. Det ærede Medlem nævnte den Udligningsordning i Forholdet mellem København, Frederiksberg og Gentofte, som gennemførtes for 3—4 Aar siden, og sagde, at her havde jeg været en god Minister for København. Jeg vil hellere sige det paa den Maade, at jeg dengang sørgede for i Tide, og da det var nødvendigt, at tilvejebringe en vis Balance i den samlede Hovedstads Udvikling. Hvis man havde fulgt det ærede Medlems Partis Politik, hvorledes havde da Stillingen været i Dag? Jeg kan udtrykke det saadan: da vilde Forholdet have været det, at man paa Frederiksberg og i Gentofte kunde have nøjedes med en Udskrivning i Skat, der ligger mellem 35 og 55 pCt. af Grundbeløbet, medens man her i København maatte udskrive mere end den dobbelte Procent af af Grundbeløbet. Og selv om de københavnske erhvervsdrivende, der bor paa Frederiksberg og i Gentofte, maatte have betalt Erhvervsskat, vilde en saadan Tilstand med en Betaling af omkring Halvdelen og derunder af Grundbeløbet paa Frederiksberg og i Gentofte, og med mere end den dobbelte Skat i København, selvfølgelig have skabt fuldkommen umulige Forhold.

Hvilken Ulykke for Udviklingen vilde det ikke have været, hvor vilde Københavns Kommune overhovedet have været henne,

hvis det ærede Medlems Partis Politik var fulgt? Saa vilde denne By, hvis særlige Talsmand det ærede Medlem Hr. Bindslev søgte at være, i den nuværende Situation have været undermineret, gjort hjælpeløs i Konkurrencen med de Privilegier i Frederiksberg og Gentofte, som det ærede Medlems Parti dengang var Talsmand for.

Jeg var altsaa efter det ærede Medlems Mening en god Minister for København dèr, hvor Retsindighed og almindelig økonomisk Omdømme tilsagde mig at være det, men kort efter det ærede Medlems Udtalelser om, hvor god en Minister jeg dengang havde været for Københavns Kommune, gik det ærede Medlem over i den modsatte Karakteristik og sagde, at han baade hos Finansministeren og mig beklageligvis savnede Varme over for København, og det forundrede det ærede Medlem. Og hvad var Grunden til Forundringen? Jo, det var for mit Vedkommende den, at jeg var tidligere Chef for Københavns statistiske Kontor! Jeg maa sige, at denne Bemærkning forstod jeg ikke. Mener det ærede Medlem, at min tidligere Stilling skulde influere paa min Stilling nu over for Landets Kommuner? Jeg synes ærlig talt, at denne Udtalelse kun kan forstaas enten paa den Maade, at det ærede Medlem har haft ret ubehagelige for ikke at sige ringe Tanker om mig, hvad jeg jo meget vilde beklage, eller ogsaa at Forklaringen er den, at det ærede Medlems Tanker ikke er som de, skal vi sige bør være. Ogsaa det sidste vilde jeg beklage. Jeg kan ikke sige andet hertil, end at jeg ser det som min nuværende Opgave at sørge for, at Indenrigsministeriet over Ret og Skel i Statens Forhold over for alle Kommuner og i Henseende til det indbyrdes Forhold mellem Kommunerne. Det er vistnok bedst, at denne Linie fastholdes.

Men altsaa, det ærede Medlem siger, at han føler, København er blevet forurettet, tilsidesat; København er efter det ærede Medlems Mening ligefrem Stifbarn hos Regeringen. Jeg kan se paa det ærede Medlem Hr. Brorsens Ansigt, at det er rigtignok en Oplysning at faa. Hvad maa Venstre ikke tænke, naar man nu ved, hvorledes man fra den Side Landet over fortæller, at Hovedstaden altid bliver favoriseret paa alle andre Kommuner Bekostning, og der saa kommer et Medlem af den konservative